

Sedmični pregled sudske prakse¹
2. – 5. juni 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 3.	<p><i>N.T. v. Russia</i>, br. 14727/11</p> <p>2. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Režim strogog zatvora koji se automatski primjenjuje na osuđenike na doživotni zatvor.</p> <p>Aplikant se žalio na režim strogog zatvora koji se na njega automatski primjenjivao u kazneno-popravnoj ustanovi samo zbog kazne koja mu je izrečena – kazna doživotnog zatvora (posebno se žalio na produženu izolaciju, ograničene vježbe na otvorenom i nedostatak aktivnosti), te rutinsko stavljanje lisica u periodu dužem od pet godina.</p> <p>Što se tiče uslova pritvora, vidi paragrafe 44-52, sa referencama na Preporuku Odbora ministara Vijeća Europe Rec (2003) 23 i Evropska zatvorska pravila, paragraf 47. Što se tiče prakse rutinskog stavljanja lisica u zatvoru, vidi paragrafe 54-56.</p> <p>Član 46 .: Postojanje sistemskog problema koji pogađa svakog doživotnog zatvorenika tokom prvih deset godina zatvora: potrebna je daljnja reforma postojećeg regulatornog okvira (paragrafi 67-70 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije (zabrana mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja).</p>
Član 10.	<p><i>Tolmachev v. Russia</i>, br. 42182/11</p> <p>2. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Kleveta. Novinski članci u kojima se kritikuju sudije.</p> <p>Slučaj se odnosi na dva nezavisna niza postupaka koji su se radi klevete vodili protiv aplikanta, novinara, a radi njegovih članaka koji kritikuju dvoje sudija. Članci su objavljeni u lokalnim novinama. Aplikant se posebno žalio na nesrazmjerno velike iznose naknade koje su tužiocima dodijeljene u domaćim postupcima.</p> <p>Pitanje vezano za uspostavu ravnoteže između prava sudija (ili njihovih nasljednika) na ugled i novinarske slobode izražavanja. Prešutna domaća pretpostavka da interesi koji se odnose na zaštitu časti i dostojanstva drugih (posebno onih koji imaju javne ovlasti) prevladavaju nad slobodom izražavanja u svim okolnostima (paragraf 51).</p>

¹ Informacije ne obavezuju Sud.

		<p>Dosuđivanje odštete u vezi s klevetom treba biti u razumnom srazmjeru s pretrpljenom povredom ugleda. Domaći su sudovi izostavili bilo kakvo pozivanje na finansijsku situaciju aplikanta i naglasili su činjenicu da je tužilac bio sudija, dajući prevladavajuću težinu položaju tužioca (vidi paragrafe 52-58 presude, rekapitulacija relevantne sudske prakse, i posebno, u ovom slučaju, pozivanje Suda na mjesečnu minimalnu plaću utvrđenu zakonom u vrijeme postupaka za klevetu, paragraf 54 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p>	<p><i>Pranjić-M-Lukić v. Bosnia and Herzegovina</i>, br. 4938/16</p> <p>2. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Duševna bolest. Krivični postupak. Prinudni medicinski pregledi. Stavljanje lisica.</p> <p>Tokom krivičnog postupka, vlasti su naredile aplikantu da se podvrgne psihijatrijskim i psihološkim pregledima. Na te preglede prinudno su ga odveli u četiri navrata. Postupak je kasnije prekinut na osnovu medicinskih izvještaja u kojem je zaključeno da aplikant boluje od trajne duševne bolesti. Aplikant se bezuspješno žalio da su mu jednom prilikom lisice stavljene u prisustvu roditelja.</p> <p>Relevantna načela u specifičnom kontekstu stavljanja lisica i posebne ranjivosti duševno oboljelih osoba (paragrafi 72-74 presude). Ne može se prihvatiti odricanje od prava da ne bude podvrgnut takvom postupanju, jer bi to bilo protivno pitanju od važnog javnog interesa (paragraf 81 presude). Vidi upućivanje (paragraf 80) na <i>Preporuku Rec (2001) 10</i> o Evropskom kodeksu policijske etike.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. i člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 2.</p>	<p><i>A and B v. Romania</i>, br. 48442/16 i 48831/16</p> <p>2. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Novo pitanje. Zaštita svjedoka. Predmet korupcije.</p> <p>Aplikanti, svjedoci u antikorupcijskom slučaju visokog profila, bili su uključeni u program zaštite svjedoka. Žalili su se na djelotvornost zaštite u praksi koju pružaju vlasti kroz program zaštite. Novina. Vidi ravnotežu između, s jedne strane, dužnosti države da pruži zaštitu prema članu 2. i, s druge strane, dužnosti pojedinaca da se zaštite i da ne pridonose riziku (paragrafi 120-135 presude).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 2. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Azerkane v. the Netherlands</i>, br. 3138/16</p>	<p>Protjerivanje i zabrana ulaska za osobu koja istrajno i ozbiljno krši zakon.</p> <p>Aplikant je državljanin Maroka koji je rođen u Nizozemskoj i tamo je uvijek živio s roditeljima i braćom i sestrama. Nizozemske vlasti ukinule su mu dozvolu boravka i izrekle deset godina zabrane ulaska, utvrdivši da predstavlja prijetnju javnom redu i sigurnosti zbog niza osuđujućih presuda. Osuđujuće</p>

	<p>2. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>presude uključivale su napad, krađu i nasilje u porodici dok je aplikant još bio maloljetan, te oružanu pljačku nakon što je napunio 18 godina. Potom je osuđen za druga krivična djela, uključujući nezakonito posjedovanje vatrenog oružja.</p> <p>Postojanje mješanja u pravo aplikanta na poštivanje njegove "porodice" i njegovog "privatnog" života: vidi paragrafe 62-66. Ograničene veze aplikanta s Marokom i vrlo ozbiljan uticaj na njegov porodični i privatni život; uprkos tome, aplikantovo kršenje zakona bilo je ustrajno i ozbiljno paragrafi 77-84 presude.</p> <p>Realizacija odluke o protjerivanju i zabrani ulaska ne bi predstavljalo kršenje člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 13. u vezi sa članom 3.</p> <p>Član 34.</p>	<p><i>Association Innocence en Danger and Association Enfance et Partage v. France</i>, br. 15343/15 i 16806/15</p> <p>4. juni 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Zaštita djece od nasilja u porodici.</p> <p>Dijete koje je imalo osam godina umrlo je kao rezultat zlostavljanja od strane roditelja. Aplikanti, dva udruženja za zaštitu djece, žalili su se da su domaće vlasti trebale ispuniti svoje pozitivne obaveze kako bi zaštitile dijete od zlostavljanja. Dva udruženja su pokrenula postupak protiv države radi utvrđivanja njene građanske odgovornosti za neispravno funkcioniranje pravosudnog sistema, ali nisu uspjele u sporu.</p> <p>Član 34 .: Mogućnost da udruženja aplikanti djeluju u ime preminulog djeteta pred Sudom (vidi paragrafe 119-131 o <i>locus standi</i>). Prigovor ispitan na temelju člana 3. (za razliku od člana 2.): zaštita ranjive djece i pozitivna obaveza države (paragrafi 159-175).</p> <p>Član 13. u vezi s članom 3.: Postojanje djelotvornog pravnog lijeka kada građanska odgovornost države u ovom kontekstu zahtijeva utvrđivanje ozbiljnog nemara („faute lourde“) prema tumačenju domaćih sudova: vidi paragrafe 191-195. Vidi također sažetak relevantne sudske prakse o djelotvornom pravnom lijeku prema članu 13. (paragrafi 185-187).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije. Nije utvrđena povreda člana 13. u vezi sa članom 3.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
8. – 12. juni 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 10.</p> <p>Član 17.</p>	<p><i>Lilliendahl v. Iceland</i> (odluka), br. 29297/18</p> <p>12. maj 2020. (pisani otpravak 11. juni 2020.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Homofobni komentari i sloboda izražavanja.</p> <p>Aplikant je osuđen i kažnjen zbog homofobnih komentara koje je dao na članak objavljen na internetu u sklopu javne rasprave o odluci lokalnih vlasti da ojačaju obrazovanje u osnovnim i srednjim školama o lezbijskim, homoseksualnim, biseksualnim i transrodnim pitanjima. Vrhovni sud utvrdio je da su komentari aplikanta "ozbiljni, veoma uvredljivi i puni predrasuda". Vrhovni sud je opsežno odmjerio suprotstavljene interese: s jedne strane, pravo aplikanta na slobodu izražavanja i, s druge strane, pravo homoseksualnih osoba na privatni život zajamčen članom 71. islandskog ustava, koji odražava član 8. Konvencije.</p> <p>Član 17. (zabrana zlouporabe prava): Ne može se reći da izjava aplikanta doseže visoki prag za primjenu člana 17. (vidi predmet <i>Perinçek v. Switzerland</i> [Veliko vijeće]). Aplikantu stoga nije zabranjeno da se poziva na svoju slobodu izražavanja (paragrafi 24-26 odluke). Dotični komentari nisu predstavljali manifestaciju najtežeg oblika „govora mržnje“, čime bi na osnovu člana 17. spadali izvan okvira člana 10., nego su predstavljali oblik „govora mržnje“ (paragrafi 33 do 39 odluke) koji će se procijeniti prema sudskoj praksi Suda vezanu za član 10.</p> <p>Aplikacija je nedopustiva s obzirom na to da je Vrhovni sud primjereno ocjenio suprotstavljene lične i javne interese u predmetu, koji uključuju prava rodni i seksualnih manjina.</p>
<p>Član 1.</p> <p>Protokola br. 1.</p>	<p><i>Nešić v. Montenegro</i>, br. 12131/18</p> <p>9. juni 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Oduzimanje imovine u obalnom području bez naknade.</p> <p>Aplikant je bio zakoniti vlasnik dvije zemljišne čestice koje se nalaze na obali mora u periodu dužem od trideset i pet godina. Primjenom zakona o obalnom području, domaći su sudovi državu proglasili vlasnikom parcela, a zatim je kao takvu i registrirali u odgovarajućim evidencijama. Aplikant se žalio na oduzimanje imovine i na neplaćanje naknade za zemlju.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aplikant je zakonito stekao zemljište dosta godina prije nego li država proglašena vlasnikom spornih parcela na osnovu odluka nadležnih tijela, nakon što je Konvencija stupila na snagu u odnosu na Crnu Goru: dopustivost <i>ratione temporis</i> (paragrafi 37 do 40 presude). - Pitanje je li zakonska osnova bila dostupna i precizna, te da li je njena primjena bila predvidljiva (paragrafi 52 i 53 presude).

		Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.
<p>Član 8.</p>	<p><i>Dražković v. Montenegro</i>, br. 40597/17</p> <p>9. juni 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pravo na privatni i porodični život. Zahtjev za ekshumaciju.</p> <p>Suprug aplikantice umro je 1995. godine. Zbog oružanog sukoba u to vrijeme nije bilo moguće da bude pokopan u Bosni i Hercegovini, na grobnoj parceli u vlasništvu aplikantice, pa je pokopan u Crnoj Gori, na parceli u vlasništvu njezinog nećaka. Kasnije je aplikantica zatražila pristanak svog nećaka za ekshumaciju i prenos posmrtnih ostataka njenog supruga, ali bez uspjeha. Pokrenula je i građanski postupak protiv svog nećaka, ali domaći sudovi nisu u meritumu ispitali osnovanost njenog zahtjeva.</p> <p>- Dopustivost: Sud prvi put izričito utvrđuje da zahtjev člana uže porodice za ekshumacijom posmrtnih ostataka preminulog člana porodice radi premještanja na novo počivalište načelno spada u obim prava na poštivanje " privatnog "i" porodičnog "života: vidjeti paragraf 48 presude. Priroda i obim ovog prava, kao i obim obaveza države prema Konvenciji u slučajevima ove vrste, ovise o specifičnim okolnostima i činjenicama svakog predmeta.</p> <p>- Pozitivne obaveze države u sferi odnosa između pojedinaca radi uspostave ravnoteže između njihovih suprotstavljenih interesa: paragrafi 50-58 presude (usporedi sa predmetom <i>Elli Poluhas Dödsbo v. Sweden</i>, br. 61564/00, ECHR 2006 I, koja se odnosila na miješanje od strane javnog tijela).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1.</p>	<p><i>Arsimikov and Arsemikov v. Russia</i>, br. 41890/12</p> <p>9. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Eksproprijacija imovine bez poštivanja zakonskih procedura.</p> <p>Slučaj se odnosio na rušenje imovine koja je pripadala aplikantima, koji su tvrdili da su lokalne vlasti izvršili eksproprijaciju njihovih kuća, zgrada i zemljišta bez poštivanja zakonskih procedura. Imovina je oštećena tokom antiterorističkih operacija.</p> <p>- Pitanja u vezi s postojanjem "imovine" i tereta dokazivanja: vidjeti paragrafe 46-54 presude.</p> <p>- Kuća koja predstavlja neposrednu opasnost srušena je kao dio napora za obnovu grada Groznog. Umjesto srušene kuće, aplikantu je dodjeljen stan u drugom dijelu grada. Stan je kasnije proglašen opasnim po zdravlje, a aplikantu je ukinuto socijalno stanovanje. Nijedna druga naknada nije dosuđena.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.</p>

<p>Član 9.</p>	<p><i>Erlich and Kastro v. Romania</i>, br. 23735/16 i 23740/16</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Ishrana u zatvoru.</p> <p>Dvoje aplikanta su izraelski državljani židovske vjere zatočeni u zatvoru. Žalili su se da im zatvorske vlasti nisu osigurale hranu u skladu s propisima njihove religije.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obim pozitivnih obaveza države u ovom kontekstu i polje slobodne procjene (paragrafi 38-43 presude). - Situacija koju treba razlikovati od one u predmetu <i>Jakóbski v. Poland</i> i <i>Vartic v. Romania (br. 2)</i>, gdje su aplikanti zatražili vegetarijanska jela: paragraf 37 presude. Vidi također referencu upućenu na <i>Evropska zatvorska pravila</i>. <p>Nema povrede člana 9. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Baldassi and Others v. France</i>, br. 15271/16 i 6 drugih</p> <p>11. juni 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Poziv na bojkot kao sredstvo izražavanja zaštićeno članom 10.</p> <p>Aplikanti, aktivisti o palestinskim pitanjima, sudjelovali su u mirnoj akciji unutar supermarketa pozivajući na bojkot izraelskih proizvoda. Proglašeni su krivim za krivično djelo poticanja na diskriminaciju.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jedan od rijetkih slučajeva pred Sudom koji se odnosi na kompatibilnost bojkota s članom 10. Konvencije i prvi slučaj u kojem Sud poziv na bojkot karakterizira kao posebno sredstvo izražavanja (modalité d'expression d'opinions protestataires): vidi posebno paragrafe 63 i 64 presude. - Slučaj koji se razlikuje od slučaja <i>Willem v. France</i>: vidjeti paragrafe 65 do 70. Vidi također član 7. <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije. Nije utvrđena povreda člana 7.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>P.N. v. Germany</i>, br. 74440/17</p> <p>Odjel V</p>	<p>Prikupljanje identifikacijskih podataka povratnika u izvršenju krivičnih djela.</p> <p>Pravo na privatni život. Nakon pokretanja krivičnog postupka protiv aplikanta, povratnika u izvršenju krivičnih djela, policija je naredila prikupljanje njegovih identifikacijskih podataka (fotografije, otisci prstiju i otisci dlana). Njegov opis također je sastavljen za policijsku evidenciju. Relevantni krivični postupak nakon toga je obustavljen zbog nedostatka dokaza.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pitanje o prikupljanju i zadržavanju podataka onih koji nisu osuđeni u krivičnom postupku, kako bi se olakšala istraga budućih djela. Član 8. je primjenjiv u takvoj situaciji: vidi paragrafe 56 do 60 presude.

		<ul style="list-style-type: none"> - Podaci se brišu ako više nisu potrebni za policijski rad (za razliku od predmeta <i>S. and Marper v. the United Kingdom</i>, paragraf 119; <i>Gaughran v. the United Kingdom</i>, paragraf 94; ili <i>M.K. v. France</i>, paragraf 45). - Pitanje srazmjernosti mješanja države u pravo aplikanta na poštivanje njegovog privatnog života (paragrafi 69 do 90). - Razlika između staničnih uzoraka i DNK profila, vidi paragraf 84 presude. Vidi također Konvenciju o zaštiti podataka citiranu u paragrafu 71 presude. <p>Nema povrede člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1.</p>	<p><i>Markus v. Latvia</i>, br. 17483/10</p> <p>11. juni 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Oduzimanje imovine u krivičnom postupku.</p> <p>Aplikant je osuđen 2008. godine zbog traženja mita na četiri godine zatvora. Izrečena mu je i sporedna kazna oduzimanja imovine, ali imovina koja se trebala oduzeti nije bila tačno određena. Vlasništvo na osam nekretnina nakon toga je sa aplikanta preneseno na državu. Zakonitost sticanja te imovine od strane aplikanta u samom postupku nije dovedena u pitanje, niti je navedeno da je ta imovina imala bilo kakve druge veze sa krivičnim djelom. Aplikant se posebno žalio na obavezni, neselektivni i nesrazmjerni karakter izrečene kazne.</p> <p>- Novi aspekt u vezi s oduzimanjem imovine u krivičnom postupku: mjera koja se primjenjuje na svu imovinu u vlasništvu aplikanta, bez obzira na način njenog sticanja i veze sa bilo kojim krivičnim djelom (paragrafi 69 i 70). Mjera je bila namijenjena kažnjavanju aplikanta materijalnim sredstvima i spada u obim drugog stava člana 1. Protokola br. 1, koji državama ugovornicama omogućuje kontrolu korištenja imovine radi osiguranja plaćanja kazne. Pitanje jasnoće i predvidljivosti domaćeg zakonodavstva i zaštite od samovolje (paragrafi 72-75 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
15. – 19. juni 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 41.	<p><i>Molla Sali v. Greece</i> (pravična naknada), br. 20452/14</p> <p>18. juni 2020.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Presuda o pravičnoj naknadi.</p> <p>Aplikantica je nakon smrti svog supruga, grčkog muslimana, naslijedila cijelu njegovu imovinu u skladu sa njegovom voljom. Njegove su sestre uspješno osporile testament: pitanja nasljeđivanja u muslimanskoj manjini trebala su se rješavati po šerijatskom zakonu, tako da je građanski testament bio lišen pravnog učinka što je imalo za posljedicu da je aplikantica izgubila tri četvrtine imovine koju joj je suprug ostavio u nasljeđe.</p> <p>U glavnoj presudi Velikog vijeća u predmetu <i>Molla Sali v. Greece</i> utvrđeno je kršenje člana 14. u vezi s članom 1. Protokola br. 1. Navedenom presudom ostavljena je rezerva da se pravična naknada kasnije ispituje primjenom člana 41. Konvencije, što se i čini današnjom presudom. U svojim zahtjevima za novčanu naknadu, aplikantica je tražila naknadu za gubitak imovine koja se nalazila i u Grčkoj i u Turskoj.</p> <p>- Analiza Suda o učinku glavne presude koja je donesena isključivo protiv Grčke, na državu (Tursku) koja nije bila stranka u tom postupku, kada se bavi zahtjevima aplikanta prema članu 41. u vezi s imovinom koja se nalazi u Turskoj.</p> <p>- Iz presude Suda ne proizlazi pravo na dvostruku naknadu ili na neopravdano bogaćenje: paragrafi 41 do 46 presude.</p>
Član 8.	<p><i>Boljević v. Serbia</i>, br. 47443/14</p> <p>16. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Utvrđivanje očinstva.</p> <p>Do 2011., odnosno 2012. godine, aplikant je smatrao da je gospodin A njegov biološki otac. Međutim, tokom nasljednog postupka koji je uslijedio nakon smrti gospodina A aplikant je saznao za pravomoćnu presudu iz 1970-ih prema kojoj g. A nije njegov biološki otac.</p> <p>U januaru 2012. godine aplikant i njegova majka zatražili su ponovno pokretanje postupka za utvrđivanje očinstva: dok DNK ispitivanje ranije nije bilo moguće, takvo ispitivanje sada se moglo provesti po naredbi suda. Prvostepeni i drugostepeni sudovi odbili su zahtjev utvrdivši da je nastupila zastara.</p> <p>- Pozitivna obaveza države kada aplikant ne traži pokretanje novog postupka za utvrđivanje očinstva,</p>

		<p>već ponovno otvaranje ranijeg i presuđenog postupka utvrđivanja očitstva. U ovom slučaju, domaće pravo nije dopuštalo da se uzmu u obzir relevantni elementi specifične situacije aplikanta ili da se izvrši uspostava ravnoteže između relevantnih interesa.</p> <p>- Zahtjev za uzimanje DNK uzorka od preminule osobe nije mogao negativno uticati na njen privatni život: paragrafi 54-55 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (Pravo na privatni život).</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
22. – 26. juni 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 4.	<p><i>S.M. v. Croatia</i>, br. 60561/14</p> <p>25. juni 2020.</p> <p>Veliko vijeće</p> <p>Vidi <i>Analizu presude Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred ESLJP</i></p>	<p>Trgovina ljudima. Prostitucija. Procesne obaveze države.</p> <p>Aplikantica je podnijela krivičnu prijavu protiv bivšeg policajca, navodeći da ju je fizički i psihički prisilio na prostituciju. Krivični sud ga je oslobodio uz obrazloženje da, iako je utvrđeno da je organizovao lanac prostitucije u koji je vrbovao aplikanticu, nije utvrđeno da ju je i prisilio na prostituciju.</p> <p>Pojašnjenje određenih aspekata sudske prakse o trgovini ljudima u svrhu iskorištavanja za prostituciju (vidi paragrafe 276 do 278 presude).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Primjenjivost: Veliko je vijeće prvi put razmotrilo primjenjivost člana 4. Konvencije na trgovinu i iskorištavanje žena u svrhu prostitucije (vidi paragraf 303 presude). - Obim pozitivnih obaveza i procesnih obaveza država u vezi s trgovinom ljudima i prisilnom prostitucijom (paragrafi 304 i nadalje). - Postupanje domaćih vlasti u skladu sa procesnim obavezama iz člana 4. - Vidi također relevantne međunarodne i evropske materijale i upućivanje na stajališta GRETA-e i drugih međunarodnih tijela (paragraf 344 presude). <p>Utvrđena povreda člana 4. Konvencije (prava na zabranu ropstva).</p>
<p>Član 6.</p> <p>Član 34.</p>	<p><i>Tempel v. the Czech Republic</i>, br. 44151/12</p> <p>25. juni 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Višestruko ukidanje oslobađajuće presude.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt): Aplikant je osuđen presudom Regionalnog suda za krivičnog djelo ubistva nakon što je Viši sud ukinuo četiri uzastopne oslobađajuće presude.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Poseban slijed događaja koji snažno ukazuju na disfunkcionalnost rada pravosuđa i sveukupne pravičnosti postupka (paragrafi 67-71 presude). - Dužina postupka (deset godina i mjesec dana na četiri nivoa nadležnosti) u kontekstu ponavljanja postupaka (paragrafi 88 do 90). - Član 34 .: "Status žrtve" aplikanta nakon što je na domaćoj razini priznata povreda njegovog prava

		<p>na suđenje u razumnom roku, bez da mu je zbog toga dosuđena bilo kakva naknade (paragrafi 77-83 i posebno paragrafi 81-82 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 (pravično suđenje, suđenje u razumnom roku).</p>
<p>Član 9.</p>	<p><i>Stavropoulos and Others v. Greece</i>, br. 52484/18</p> <p>25. juni 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Sloboda misli, savjesti i vjeroispovijesti.</p> <p>Ime djeteta upisano je u matičnu knjigu rođenih uz kraticu riječi „imenovanje“ (ονοματοδοσία), navedenu u zagradi. Ona i njezini roditelji žalili su se da rukom napisana bilješka "imenovanje" na njenom rodnom listu, uz njeno ime, implicira da nije krštena. Tvrdili su da zakon ne zahtijeva od matičnih ureda da preciziraju je li dijete imenovano građanskim ili kršćanskim činom, te da je navedenim prekršen negativni aspekt slobode ispoljavanja vjerskih uvjerenja.</p> <p>- Član 35. stav 3. (b): Odbijen vladin prigovor da aplikant ne trpi značajne posljedice: primjena kriterija prihvatljivosti trebala bi uzeti u obzir važnost slobode misli, savjesti i vjeroispovijesti i biti predmet pažljivog nadzora od strane Suda (vidi paragrafe 29 i 30 presude).</p> <p>- Postojanje uplitanja u prava aplikanta prema članu 9. (paragrafi 46 do 54 presude) koja proizlazi iz prakse (koja nije propisana zakonom).</p> <p>Utvrđena povreda člana 9. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Miljević v. Croatia</i>, br. 68317/13</p> <p>25. juni 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Povreda slobode izražavanja zbog osude za klevetu radi navoda izrečenih u završnom govoru pred domaćim sudom.</p> <p>Tokom suđenja za ratne zločine aplikant je dao izjave u svoju obranu, optužujući treću stranu, koja nije sudjelovala u postupku, za poticanje njegovog krivičnog gonjenja, uticaj na svjedoke i vođenje zločinačkog poduhvata usmjerenog na njegovu osudu. Aplikant je oslobođen optužbe za ratne zločine, ali je kasnije osuđen u krivičnom postupku za klevetu koji je protiv njega pokrenula dotična treća strana.</p> <p>Novina: Sud prvi put mora uravnotežiti pravo na slobodu izražavanja optuženog u krivičnom postupku (član 10.) s pravom na poštovanje ugleda (član 8.) kada su uvredljive izjave date protiv treće strane koja nije imala bilo kakvu formalnu ulogu u relevantnom postupku.</p> <p>- Vidi rekapitulaciju općih načela, uključujući zaštitu ugleda prema članu 8., „ovlasti sudstva“ prema članu 10. stav 2. i pravo na odbranu prema članu 6. (paragrafi 48 do 58, te paragraf 64 presude) .</p>

		<p>- Vidi pristup slobodi izražavanja u ovom posebnom kontekstu (paragrafi 59-67): procjenu nivoa ozbiljnosti optužbi prema članu 8 (paragrafi 60-62) i načela za uspostavu ravnoteže između relevantnih konkurentskih prava u ovom kontekstu (paragrafi 64-66) kao i kriterije primijenjene u ovom slučaju (paragraf 68).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Kasmi v. Albania</i>, br. 1175/06</p> <p>23. juni 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Povrat nacionalizovane imovine. Raskid ugovora o zakupu stana.</p> <p>Aplikant i njegova braća i sestre naslijedili su 1997. godine dvije kuće koje su bile nacionalizovane za vrijeme komunizma, ali su potom vraćene njihovom ocu. Jednu od kuća zauzeli su stanari i aplikant je pokrenuo građansku tužbu radi njihove deložacije. Vrhovni sud je utvrdio da su trojica stanara bili legalni beskućnici i da su imali pravo useliti u kuću. Aplikant nije mogao vratiti posjed svoje imovine više od 13 godina.</p> <p>- Pravni okvir usmjeren na pružanje stambene zaštite ograničenoj kategoriji stanara koji bi bili pogođeni povratom eksproprisane ili nacionalizovane imovine bivšim vlasnicima u periodu tranzicije nakon komunizma.</p> <p>- Što se tiče legitimnog cilja, Sud uzima u obzir socijalne i ekonomske prilike države u relevantno vrijeme (paragraf 76). Nedostatak odgovarajućih mehanizama za zaštitu aplikantovog prava da raskine ugovor o zakupu stana (vidi naročito paragrafe 79-85).</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.</p>
<p>Član 10.</p> <p>Član 13. u vezi sa članom 10.</p>	<p><i>Vladimir Kharitonov v. Russia</i>, br. 10795/14; <i>OOO Flavus and Others v. Russia</i>, br. 12468/15 i 2 druga;</p>	<p>Blokiranje internet stranica.</p> <p>Predmeti se tiču različitih vrsta mjera blokiranja, uključujući "kolateralno" blokiranje (gdje je IP adresu koja je blokirana dijelilo nekoliko internet stranica, uključujući onu koju se željelo blokirati); „Pretjerano“ blokiranje (gdje je cijela internet stranica blokirana zbog jedne stranice ili datoteke) i „veleprodajno“ blokiranje (tri online medija blokirao je Glavni tužilac zbog izvještavanja o određenim vijestima).</p> <p>- Član 10.: Važnost Interneta kao vitalnog alata za ostvarivanje slobode izražavanja.</p>

	<p><i>Bulgakov v. Russia</i>, br. 20159/15, <i>Engels v. Russia</i>, br. 61919/16</p> <p>23. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<ul style="list-style-type: none"> - <i>OOO Flavus i drugi</i>: zahtjev zakonitosti, a također (paragraf 36) legitimni cilj (paragrafi 36-38 i 44) i potrebne mjere zaštite zbog zloupotrebe (paragrafi 39-43). - <i>Bulgakov, Kharitonov i Engels</i>: je li mješanje bilo "propisano zakonom". - Vidi načela u predmetu <i>Ahmet Yildirim v. Turkey</i>, br. 3111/10, ECHR 2012. i relevantni međunarodni materijali. - Član 13. u vezi s članom 10.: razlika u svrsi zaštitnih mjera koje pružaju dva člana Konvencije. <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije, te povreda člana 13. u vezi sa članom 10. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p> <p>Član 10.</p>	<p><i>Bagirov v. Azerbajdžan</i>, br. 81024/12 i 28198/15</p> <p>25. juni 2020.</p> <p>Odjel V</p> <p>(Napomena: podnesen zahtjev za upućivanje predmeta Velikom vijeću)</p>	<p>Suspenzija advokata i isključenje iz komore.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aplikant je bio advokat i član Azerbejdžanske advokatske komore kad je zbog javne kritike policijske brutalnosti suspendiran na period od jedne godine. Također je isključen iz komore zbog izjava koje je dao u sudnici o funkcioniranju pravosudnog sistema u zemlji. - Primjenjivost člana 8. (privatni život): vidjeti paragraf 87 (i uporediti sa predmetom <i>Denisov v. Ukraine</i> [Veliko vijeće]). - Pitanje proporcionalnosti (isključenje iz komore): Razlozi koje su naveli domaći sudovi u prilog sankciji isključenja iz komore, koja predstavlja najoštriju disciplinsku sankciju u pravnoj profesiji i ima nepovratne posljedice na profesionalni život advokata (paragrafi 99 - 104). - Pozivanje na <i>Preporuku R (2000) 21</i> Komiteta ministara Vijeća Evrope državama članicama o slobodi bavljenja advokatskom profesijom. - Vidi također član 10.: Disciplinska odgovornost advokata; komentari koje je advokat dao o sudiji u sudnici tokom krivičnog postupka u svojstvu branioca svog klijenta. - Član 46. (Izvršenje presude): vidi paragraf 110 presuda. <p>Utvrđena povreda člana 8., te člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p> <p>Član 4.</p> <p>Protokola br. 7</p>	<p><i>Ghoumid v. France</i>, br. 52273/16 i 4 druga</p>	<p>Oduzimanje državljanstva. Terorizam.</p> <p>Pet aplikanta koji imaju dvojno državljanstvo (francusko-marokanski i francusko-turski), osuđeni su za krivična djela terorizma u 2007./2008., pušteni su iz zatvora 2009./2010. Nekoliko godina kasnije (2015.), nakon terorističkih napada u Francuskoj, francuski ministar unutrašnjih poslova oduzeo im je francusko državljanstvo pozivajući se na njihovu prethodnu osudu zbog optužbi za terorizam.</p>

	<p>25. juni 2020.</p> <p>Odjel V</p> <p>(Napomena: podnesen zahtjev za upućivanje predmeta Velikom vijeću)</p>	<p>- Član 8. (oduzimanje državljanstva): Dopustivost (paragrafi 41-44) i meritum (paragrafi 45-51): primjena kriterija sudske prakse utvrđena u predmetu <i>Ramadan v. Malta</i> i <i>K2 v. the United Kingdom</i> (odluka); a također, paragraf 45 - pitanje da li je kašnjenje od strane ministra u donošenju odluke o oduzimanju do 2015. mjeru učinilo arbitrarnom. Odluka francuskih vlasti da, nakon napada u Francuskoj 2015. godine, pokažu veću strogost u odnosu na osobe osuđene za krivično djelo terorizma (paragraf 50).</p> <p>- Član 4. Protokola br. 7 (kažnjavanje dva puta za isto krivično djelo): Primjenjivost te odredbe i, posebno, primjena kriterija <i>Engel and Others v. the Netherlands</i> da bi se utvrdilo je li opoziv državljanstva predstavljao krivičnu sankciju i učinio član 4. Protokola br. 7. primjenjivim u konkretnom slučaju.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 5.</p> <p>Član 8.</p> <p>Član 4. Protokola 4</p>	<p><i>Moustahi v. France</i>, br. 9347/14</p> <p>25. juni 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Deportacija maloljetnika bez pratnje.</p> <p>Slučaj se odnosi na migrantski put između Komora na Mayotte (potonji je francuski prekomorski departman). Aplikanti su otac i njegovo dvoje male djece (u to vrijeme 3 i 5 godina). Otac je imao legalno prebivalište na Mayotteu, a slučaj se odnosi na pokušaj da njegovo dvoje djece dođu na Mayotte s Komora. Djeca su presretnuta u čamcu, smještena u administrativni pritvor zajedno s odraslima, povezana s jednom od odraslih osoba u administrativne svrhe i protjerana istog dana natrag na Komore. Otac je otišao u policijsku stanicu, ali nije smio vidjeti svoju djecu.</p> <p>- Član 3: Pitanje jesu li djecu pratili rođaci ili su povezana s odraslom osobom sa kojom nemaju nikakvo srodstvo, te obaveze vlasti u tom pogledu (vidi naročito paragrafe 61-64 i referencu na podneske trećih strana); uslovi pritvora i deportacije maloljetnika bez pratnje (paragrafi 65-70). Uznemirenost i tjeskoba koju je otac pretrpio u ovoj situaciji i prag ozbiljnosti koji se zahtijeva članom 3. (paragraf 77).</p> <p>- Član 5., st. 1. i 4.: jesu li djeca, čija su imena jednostavno navedena u naredbi o deportaciji odrasle osobe sa kojom djeca nisu povezana, s kojom su ih vlasti samovoljno povezale, imala pravni lijek za preispitivanje zakonitosti njihovog pritvora: vidjeti paragraf 103.</p> <p>- Član 8.: Odbijanje ponovnog okupljanja oca s dvoje male djece i uzajamna veza s članom 5., stav 1.: vidi paragrafe 113-114 presude.</p> <p>- Član 4. Protokola br. 4: Deportacija djece koja su bila vrlo mlada i koju nije poznavala niti im je pomogla bilo koja odrasla osoba u pratnji, te kolektivna priroda njihovog protjerivanja: vidjeti paragrafe 134-137.</p>

		<p>- Član 13. u vezi s članom 3.: Priroda djelotvornog pravnog lijeka potrebnog u ovoj situaciji: vidi paragrafe 153.-155.</p> <p>- Član 13. u vezi s članom 8. i članom 4. Protokola br. 4: Pretjerano kratak vremenski okvir: žurba s kojom je provedena mjera deportacije i njezin praktični učinak na učinkovitost postojećih pravnih lijekova: vidi paragrafe 157-164.</p> <p>Vidi također paragrafe 29-31 o problemima upravljanja migracijskim tokovima.</p> <p>Vidi također član 46. i zakonodavni i pravni razvoj koji se dogodio od deportacije u ovom slučaju: paragrafi 166-170.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3., člana 5. st. 1 i 4, člana 8., te člana 4. Protokola br. 4. uz Konvenciju.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
29. juni – 3. juli 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 10.	<p><i>Kalfagiannis and Pospert v. Greece</i> (odluka), br. 74435/14</p> <p>9. juni 2020. (pismeni otpravak 2. juli 2020.)</p> <p>Odjel I</p>	<p>Pravo na pružanje i pristup informacijama. Vlada je zatvorila javni servis ERT, u skladu s grčkim Programom ekonomskog prilagođavanja. Žalba bivšeg zaposlenika (finansijskog administratora) ERT-a i saveza sindikata koji zastupaju zaposlenike u medijima u javnom / privatnom sektoru.</p> <p>Član 34. : Nedopustiva aplikacija kao nespojiva <i>ratione personae</i> (status žrtve):</p> <p>1) Prvi aplikant: nema izravne veze između njegovih aktivnosti kao finansijskog administratora i pružanja informacija i ideja (usporedi sa kontra predmetom <i>Manole and Others v. Moldova</i>, br. 13936/02, paragrafi 103-106, ECHR 2009); zatvaranje ERT-a kao opće mjere nije dovoljno za utvrđivanje statusa žrtve s obzirom na pravo pristupa informacijama kao gledatelj programa ERT-a; status u domaćem sudskom postupku nije presudan. Vidi paragrafe 44-48 presude.</p> <p>2) Drugi aplikant: status u domaćem sudskom postupku nije presudan. Zatvaranje nije izravno uticalo na aplikanta s obzirom na nedostatak indikacija da je ERT koristio kao sredstvo izražavanja svojih stavova ili razmjene informacija. Savez sindikata koji sebe smatra čuvarom kolektivnih interesa svojih članova nije dovoljan da ga učine "žrtvom": paragrafi 49-50.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>
Član 10.	<p><i>Cimperšek v. Slovenia</i>, br. 58512/16</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Imenovanje na listu sudskih vještaka. Aplikant se prijavio za funkciju sudskog vještaka. Položio je odgovarajući ispit i pozvan je na polaganje zakletve. Međutim, ministar pravosuđa odbio je njegovu aplikaciju uz obrazloženje da nije bio prikladan kandidat za tu funkciju. Pri donošenju takve odluke, ministar je uzeo u obzir sadržaj aplikantovog bloga i njegova pisma u kojima se žalio na kašnjenje u radu Ministarstva i odgađanja svečanosti polaganja zakletve. Bezuspješno je osporavao ovakvu odluku u domaćim sudskim postupcima.</p> <p>- Postojanje "miješanja" u prava iz člana 10. - nema problema sa pristupom javnoj službi. Paralele povučene sa sudskom praksom koja primjenjuje koncept "privatnog života" na scenarije povezane sa zapošljavanjem prema članu 8. (paragrafi 54 do 58 presude). Ometanje koje nije popraćeno</p>

		<p>efektivnim i primjerenim sudskim preispitivanjem, s posebnim osvrtom na obrazloženje iz člana 6. stav 1. (paragrafi 63-69 presude).</p> <p>- Član 6. stav 1. (građanskopravni aspekt) i odbijanje održavanja usmene rasprave u toku upravnog postupka/spora (paragrafi 42-45). Primjenjivost građanskopravnog aspekta ovog člana (paragrafi 35 i 36).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1, te člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 5. stav 4.</p>	<p><i>Muhammad Saqawat v. Belgium</i>, br. 54962/18</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Imigracijski pritvor. Provjera zakonitosti pritvora.</p> <p>Aplikant, državljanin Bangladeša, stigao je na aerodrom Zaventem u decembru 2017. godine i podnio inicijalni zahtjev za azil. Istog dana Ured za strance odlučio mu je odbiti ulazak i zadržati ga na određenom mjestu. Aplikant je zatim smješten u pritvor u tranzitnom centru u blizini aerodroma. Nekoliko sedmica kasnije odbijen je njegov zahtjev za azil. Nakon toga podnio je daljnje zahtjeve za azil, koji su također odbijeni. U međuvremenu je bio predmet nekoliko uzastopnih naredbi za pritvor, koje je bez uspjeha osporavao. Pušten je u aprilu 2018. godine.</p> <p>- Nedostatak efektivne i brze provjere zakonitosti imigracijskog pritvora aplikanta, kao rezultat primjene sudske prakse Kasacionog suda da žalba protiv naredbe za pritvor postaje „bez predmeta“ ako je u međuvremenu donesena nova naredba za pritvor.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 1 i člana 5. st. 4. Konvencije.</p>
<p>Član 2. Protokola br. 7</p>	<p><i>Saqueti Iglesias v. Spain</i>, br. 50514/13</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pravo na žalbu u krivičnim stvarima.</p> <p>Utvrđeno je da aplikant posjeduje novčani iznos viši od iznosa za koji je predviđeno obavezno prijavljivanje prije napuštanja aerodroma u Madridu. Kazna je iznosila gotovo puni iznos. Slučaj se odnosio na njegovu nemogućnost da osigura da viša sudska instance preispita upravnu odluku kojom je kažnjen zbog neprijavlivanja iznosa.</p> <p>Zanimljiv dodatak prilično oskudnoj sudskoj praksi o članu 2. Protokola br. 7.</p> <p>- Primjenjivost ove odredbe, u svjetlu "<i>Engelovich</i> kriterija" i predmeta <i>A and B v. Norway</i> [Veliko vijeće] (paragrafi 22-30 presude);</p> <p>- Razmatranje važnosti iznimki utvrđenih u članu 2. st. 2. Protokola br. 7 (paragrafi 33-45);</p>

		<p>- Zahtjevi drugostepene nadležnosti u svrhu člana 2. Protokola br. 7 (paragrafi 54 do 57) i preispitivanje od strane Ustavnog suda (vidi prije svega paragraf 54.).</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. Protokola br. 7 uz Konvenciju.</p>
<p>Član 2.</p>	<p><i>S.F. v. Switzerland</i>, br. 23405/16</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Samoubistvo u policijskoj stanici.</p> <p>Sin aplikantice, u dobi od četrdeset godina, skrivio je saobraćajnu nesreću upravljajući automobilom svog poslodavca. Bio je pod utjecajem alkohola i lijekova. Nije zadobio ozbiljne povrede i nije prouzrokovao štetu trećoj strani. Zadržan je u policijskoj stanici na autocesti, gdje je počinio samoubistvo dok je ostao bez nadzora u ćeliji u periodu kraćem od jednog sata. Nakon policijske istrage, sudski postupak nije pokrenut zbog odsustva sumnje u krivično djelo. Aplikantica je izjavila da vlasti nisu poduzele preventivne mjere da zaštite njenog sina od njega samog, premda je bio uznemiren i izrazio je samoubilačke namjere dok je bio u posebno ranjivom stanju.</p> <p>Pozitivne obaveze države u ovom kontekstu. Pitanja u vezi s materijalnim i procesnim obavezama prema članu 2. Konvencije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Ilya Lyapin v. Russia</i>, br. 70879/11</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Porodični život. Oduzimanje roditeljskog prava.</p> <p>Aplikant se 2003. godine razveo od majke svog djeteta, koje je tada imalo dvije godine. 2005. godine njegovu se bivša supruga ponovno udala. Živi sa novim mužem i djetetom, kao i još jednim djetetom iz novog braka. Posljednji kontakt aplikanta s djetetom bio je 2004. godine: nije postojala prepreka za održavanje kontakta. 2011. godine bivša supruga aplikanta započela je postupak za oduzimanje roditeljskog prava. Aplikant je uzvratio podnošenjem zahtjeva za kontakt s djetetom. Sudovi su odlučili u korist majke i aplikant je izgubio roditeljska prava. Aplikantovo dijete je usvojio očuh 2012. godine.</p> <p>Član 8. u posebnom kontekstu „pasivnog roditelja“, a posebno u kontekstu nedostatka kontakta između biološkog oca i njegovog vrlo malog djeteta tokom razdoblja od sedam godina bez pokušaja ponovnog uspostavljanja kontakta. Težak zadatak državnih vlasti da uspostave poštenu ravnotežu između suprotstavljenih interesa - interesa biološkog oca, njegovog sina, njegove majke i njegovih novih faktičkih članova porodice. Neaktivnost aplikanta koja je dovela do prekida veza između njega i njegovog djeteta (paragrafi 52-54).</p>

		<p>Značaj koji treba pridavati djetetovim vezama s novom <i>de facto</i> porodicom tokom nekoliko godina, uključujući ulogu koju je imao očuh (paragraf 55). Razmatranje najboljeg interesa djeteta na domaćem nivou (paragraf 56). Pravičnost postupka odlučivanja uz pažljivo uravnoteženu procjenu šire porodične situacije (paragraf 58).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 10. Član 8.</p>	<p><i>Petro Carbo Chem S.E. v. Romania</i>, br. 21768/12</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Sloboda izražavanja o pitanju od javnog interesa. Poslovanje velikih kompanija.</p> <p>Aplikantovoj kompaniji, manjinskom dioničaru u drugoj kompaniji, naloženo je da plati simboličnu štetu zbog klevete upravitelja ove druge kompanije, vezano za komunikaciju putem medija između dviju kompanija u vezi s pitanjima upravljanja i komercijalne strategije.</p> <p>- Član 10.: Komentari su se odnosili na pitanje od javnog interesa i to slobodan protok informacija i ideja u sferi djelovanja moćnih komercijalnih kompanija i odgovornost direktora takvih kompanija, što je zahtijevalo visok nivo zaštite slobode izražavanja. Vrlo važni razlozi su potrebni da bi se opravdalo nametanje ograničenja u izražavanju kad je riječ o pitanju od javnog interesa u vezi s velikom kompanijom.</p> <p>- Član 8.: Navodni propust u zaštiti ugleda aplikantove kompanije od medijskih napada. Pitanje primjenjivosti člana 8. (privatni život) je ostalo otvoreno. Razlikovanje između ugleda kompanije i ugleda pojedinca (paragraf 73 presude). Polje slobodne procjene države.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Maria Mihalache v. Romania</i>, br. 68851/16</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Upornost upravnog organa da naplati nepostojeći dug.</p> <p>Slučaj se odnosio na neuspjeh vlasti da izvrši pravosnažnu presudu donesenu u korist aplikantice kojom je utvrđeno da nije odgovorna za plaćanje odštete zbog utaje poreza, kada je obustavljen krivični postupak koji je protiv nje vođen zbog krijumčarenja cigareta.</p> <p>Nema opravdanja za kontinuirani stav poreskog organa u pogledu postojanja duga kojeg treba platiti aplikantica.</p>

		<p>Vidi naglasak na načelu dobrog upravljanja koji zahtijeva da javne vlasti djeluju na vrijeme, na odgovarajući način i uz najveću dosljednost kada je u pitanju stvar od općeg interesa (paragraf 70 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju (zaštita imovine).</p>
<p>Član 14. u vezi s članom 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Popović and Others v. Serbia</i>, br. 26944/13 i 3 druga</p> <p>30. juni 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Razlike u iznosu invalidnine.</p> <p>Aplikanti su postali paraplegičari nakon što su zadobili povrede u različitim nesrećama. Naveli su da su bili diskriminirani u pogledu dodjele invalidnina. Tvrdili su da im je dodijeljen niži iznos invalidnine od onih koji su klasificirani kao vojni korisnici invalidnina, uprkos tome što im je stepen invaliditeta isti.</p> <p>Sud nije ispitivao jesu li aplikanti kao civili s invaliditetom bili u "analognoj ili relevantno sličnoj situaciji" s ratnim vojnim invalidima, jer je, u svakom slučaju, razlika u postupanju s dvije skupine imala objektivno i razumno opravdanje (paragraf 75).</p> <p>Vidi pozivanje na Zaključna zapažanja Komiteta Ujedinjenih naroda za prava osoba s invaliditetom u odnosu na <i>Bosnu i Hercegovinu, Hrvatsku i Srbiju</i> (paragraf 79).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 14. u vezi sa članom 1. Protokola br. 1.</p>
<p>Član 3.</p>	<p><i>N.H. and Others v. France</i>, br. 28820/13</p> <p>2. juli 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Migranti. Uslovi života. Materijalna pomoć.</p> <p>Propust države da mlađim punoljetnim tražiocima azila pruži materijalnu i finansijsku pomoć kršeći domaće zakone, zbog čega su dugi niz mjeseci živjeli na ulici bez sredstava za život.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ovo je drugi put – od predmeta <i>M.S.S. v. Belgium and Greece</i> [Veliko vijeće], paragrafi 235 do 264 presude (i kasnijih slučajeva protiv Grčke) - da je Sud utvrdio kršenje člana 3. u pogledu uslova života odraslih tražilaca azila koji nisu po drugom osnovu ranjive osobe. - Prag ozbiljnosti ponižavajućeg tretmana: azilanti se <i>per se</i> smatraju ranjivom skupinom, kao što su to bili i sadašnji aplikanti, bez obzira što su to bili mladi, zdravi muškarci bez djece u pratnji. - Postojanje situacije suprotne članu 3. s obzirom na njihov status tražilaca azila, uslove života, nepostojanje odgovarajućeg odgovora od strane vlasti koju su više puta upozoravali na svoju situaciju

		<p>i uskraćivanje materijalne pomoći iz razloga što se radilo o odraslim muškarcima dobrog zdravlja. Vidi posebno paragrafe 166-184 presude.</p> <p>- Predstavka aplikanta prema članu 46. odbijena s obzirom na intervenirajuće zakonodavne izmjene i dopune: paragrafi 194-196 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
6. – 10. juli 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 34.	<i>Albert and Others v. Hungary</i> , br. 5294/14 7. juli 2020. Veliko vijeće	<p>Status žrtve dioničara kompanije.</p> <p>Član 34. (status žrtve): Aplikanti su 237 pojedinačnih dioničara u dvije štedne banke. U jednoj su banci držali ukupno 98% dionica, a u drugoj približno 88% dionica. Pozivajući se na član 1. Protokola br. 1 žalili su se da su, kao rezultat zakosnkih izmjena, pretrpjeli trajni i drastični gubitak kontrole nad bankama u korist dvaju središnjih tijela u neizravnom državnom vlasništvu.</p> <p>Osporeni zakoni uglavnom su se odnosili na dvije banke, ali predstavku su podnijeli dioničari pokrećući pitanje njihovog statusa žrtve.</p> <p>Presudom se</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojašnjava razliku između djela za koja se smatra da utiču na prava dioničara i onih koja utiču na samo privredno društvo i potvrđuje presudnu važnost takve razlike u svrhu utvrđivanja statusa žrtve dioničara; i - ponavljajući opće načelo da se dioničari mogu smatrati žrtvama djela i mjera koje utiču na njihove kompanije, Sud je pojasnio dvije situacije koje predstavljaju izuzetak od ovog načela (dopuštajući da se ukine korporativni veo). <p>Stoga ova presuda sadrži sveobuhvatan prikaz sudske prakse Suda u tom pogledu (paragrafi 122-145 i predmeti <i>Agrotexim and Others v. Greece</i>, i <i>Lekić v. Slovenia</i> [Veliko vijeće]).</p> <p>Predstavka je odbačena kao nedopuštena <i>ratione personae</i>.</p>
Član 3. Protokola br. 1. Član 13.	<i>Mugemangango v. Belgium</i> , br. 310/15 10. juli 2020. Veliko vijeće	<p>Izbori. Razmatranje izbornih žalbi.</p> <p>Aplikant je bio predsjednik političke stranke u Belgiji. Učestvovao je na izborima za regionalni parlament.</p> <p>Slučaj se odnosio na postizborni spor, posebno na postupak ispitivanja aplikantove žalbe, koji je tražio ponovno brojanje određenih glasačkih listića zbog navodnih nepravilnosti u izbornom procesu. Konkretno, požalio se na nedostatak zaštitnih mjera protiv arbitrarnosti i na nedostatak pravnog lijeka pred nezavisnim i nepristrasnim organom.</p>

		<p>Pojašnjenje obima proceduralnih zaštitnih mjera za efektivno ispitivanje izbornih žalbi, posebno u pogledu nepristranosti tijela zaduženog za ovakvo ispitivanje i nužnosti obezbjeđenja pristupa sudskom preispitivanju. Pojašnjenje odnosa između navedenih zaštitnih mjera i načela parlamentarne autonomije.</p> <p>Član 3. Protokola br. 1: Rekapitulacija relevantnih načela (paragrafi 67 do 74) i primjenjivi kriteriji u pogledu navodnih nepravilnosti u izbornom procesu (vidi osobito paragrafe 75 do 79). Član 13. u vezi s članom 3. Protokola br. 1: Učinkovit pravni lijek u pogledu postizbornih sporova (paragrafi 125-127 i 137-139).</p> <p>Vidi također relevantni međunarodni materijal (paragrafi 32-47).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Protokola br. 1, te člana 13. u vezi sa članom 3. Protokola br. 1.</p>
<p>Član 35. stav 3.</p>	<p><i>Dimo Dimov and Others v. Bulgaria</i>, br. 30044/10</p> <p>7. juli 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Pritvor. Preispitivanje odluke o određivanju i produženju pritvora.</p> <p>Zloupotreba prava na podnošenje predstavke: Propust prva tri aplikanta da obavijeste Sud da su primili pravičnu naknadu na nacionalnom nivou. Sud je ispitao pitanje zloupotrebe po službenoj dužnosti, jer nije bilo Vladinog prigovora (paragrafi 40-47 presude).</p> <p>Član 5. stav 3.: Gubitak statusa žrtve četvrtog aplikanta nakon što su domaći sudovi priznali pretjeranu dužinu pritvora u fazi istrage i dosuđivanja odštete (usporedi sa kontra predmetom <i>Labita v. Italy</i> [Veliko vijeće], paragraf 143). Vidi paragrafe 51-56 presude.</p> <p>Član 5. stav 4.: Pravo na preispitivanje pritvora u fazi istrage u kratkim razmacima. Domaći sud je ograničio prava pritvorenog aplikanta da podnese nove zahtjeve za puštanje na slobodu nakon dva mjeseca (paragrafi 84-90 presude).</p> <p>Član 5., stav 5.: Odsutnost bilo kakvog pravnog lijeka koji bi aplikantu omogućio naknadu zbog kršenja člana 5., stava 4. (paragrafi 92-97 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 5. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Y.T. v. Bulgaria</i>, br. 41701/16</p>	<p>Prava transeksualaca.</p> <p>Privatni život: Aplikant je transeksualac. Poduzeo je korake da promijeni svoj fizički izgled. Pokrenuo je postupke na domaćoj razini kako bi se njegov rodni identitet odrazio u matičnoj knjizi. Domaći su</p>

	<p>9. juli 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>sudovi prihvatili da je aplikant započeo postupak rodne tranzicije i da je promijenio svoj fizički izgled; međutim, odbili su njegov zahtjev, pozivajući se posebno na javni interes.</p> <p>- Pitanje pozitivne obaveze države da zakonski prizna rodni identitet osobe i izvrši izmjene i dopune civilnog registra (predmeti <i>Christine Goodwin v. the United Kingdom</i> [Veliko vijeće]; <i>Hämäläinen v. Finland</i> [Veliko vijeće] i, u novije vrijeme, <i>A.P., Garçon and Nicot v. France</i>). Obaveze domaćih sudova (paragrafi 71 presude).</p> <p>Vidi također relevantni međunarodni materijal (paragrafi 31-34).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
--	-------------------------------------	---

Sedmični pregled sudske prakse
13. – 17. juli 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 13. u vezi sa članom 3. Konvencije.</p>	<p><i>Dikaiou and Others v. Greece</i>, br. 77457/13</p> <p>16. juli 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Uslovi u pritvoru. Žene sa HIV-om.</p> <p>Član 14. u vezi s članom 3. i članom 3. samostalno: Opći uslovi pritvora za žene s HIV-om.</p> <p>- Usporedi sa predmetom <i>Martzaklis and Others v. Greece</i>, br. 20378/13 od 9. jula 2015. Odgovarajuća medicinska skrb u zatvoru (paragrafi 48.-59.).</p> <p>- Navodna diskriminacija zbog smještaja tih žena na istom mjestu u zatvoru. Vidi osobito paragrafe 52-55 presude.</p> <p>- Član 13: Sažetak sudske prakse o učinkovitim pravnim lijekovima za pritvorske uslove: paragrafi 65-68 i paragraf 71.</p> <p>- Vidi također relevantni međunarodni materijal u paragrafima 35-42 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 13. u vezi sa članom 3. Konvencije. Nije utvrđena povreda člana 3. samostalno, niti povreda člana 3. u vezi sa članom 14. Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p> <p>Član 14. u vezi sa članom 8.</p>	<p><i>D v. France</i>, br. 11288/18</p> <p>16. juli 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Surogat majčinstvo.</p> <p>Aplikanti su francuski bračni par i njihova kći koja je rođena u Ukrajini sporazumom o gestacijskom surogat majčinstvu. Dijete je začeto koristeći spolne stanice kako namjeravanog oca, tako i namjeravane majke. U francuskoj knjizi rođenih zabilježen je samo zakoniti odnos oca i djeteta. Što se tiče odnosa majke i djeteta, domaći su sudovi smatrali da bi genetska majka djeteta mogla pribjeći usvojenju djeteta.</p> <p>- Primjena sudske prakse iz predmeta <i>Menesson v. France</i> i <i>Savjetodavnog mišljenja P16-2018-001</i>, na novu situaciju u kojoj je namjeravana majka također bila i genetska majka i je li genetska veza majke zahtijevala upis u registar. Vidi posebno paragrafe 45-54 i 59-60 presude.</p> <p>- Član 14. u vezi s članom 8.: Objektivno i razumno opravdanje za razliku u postupanju između francuske djece rođene putem gestacijskog sporazuma o surogat majčinstvu u inostranstvu, s jedne strane, i druge francuske djece rođene u inostranstvu, s druge strane, u pogledu odnosa između majke i djeteta (paragrafi 85-88 presude).</p>

		<p>- Istorijski značaj ove teme za Francusku s obzirom na nedavni razvoj sudske prakse Kasacionog suda.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 8., niti povreda člana 14. u vezi sa članom 8. Konvencije.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
20. – 24. juli 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 6. St. 1. i 3. (c)</p>	<p><i>Chong Coronado v. Andorra</i>, br. 37368/15</p> <p>23. juli 2020.</p> <p>Odjel I</p> <p>Napomena: podnesen je zahtjev za upućivanje predmeta Velikom vijeću</p>	<p>Suđenje u odsustvu. Aplikant je u odsustvu osuđen na kaznu zatvora. Dobrovoljno i svjesno je izostao sa suđenja u Andori koje je vođeno zbog optužbi za pranje novca. Kasnije nije sarađivao ni sa pravosuđem u inostranstvu, povodom zamolnice upućene panamskom sudiji.</p> <p>Žalio se na osnovu člana 6. da će se morati predati u pritvor u Andori, prije nego što bude mogao osigurati ponovno suđenje.</p> <p>- Rekapitulacija sudske prakse iz predmeta <i>Sejdovic v. Italy</i> [Veliko vijeće](vidi paragrafe 29-45 presude) i, posebno, njezina primjena na situaciju obavještenog optuženika, kojeg zastupa advokat, koji je mogao predvidjeti posljedice svoje odsutnosti i koji je donio informiranu odluku da neće biti prisutan na svom suđenju (vidi predmet <i>Medenica v. Switzerland</i>, paragrafi 57.-59 presude; i, nedavni predmet <i>Bivolaru v. Romania (no. 2)</i>, paragraf 113).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 13.</p> <p>Član 4.</p> <p>Protokola br. 4</p> <p>Član 34.</p>	<p><i>M.K. and Others v. Poland</i>, br. 40503/17, 42902/17 i 43643/17</p> <p>23.07.2020.</p> <p>Odjel I</p> <p>Napomena: podnesen zahtjev da se predmet</p>	<p>Zahtjevi za azil. Slučaj se odnosio na odluke kojima je aplikantima (ruskim državljanima čečenskog porijekla) odbijen ulazak u Poljsku. Odluke su donijele vlasti na graničnim prijelazima na poljsko-bjeloruskoj granici. Sud je odobrio izdavanje privremene mjere prema pravilu 39. Poslovnika Suda, ukazujući Vladi da bi zahtjevi za azil aplikantata trebali biti zaprimljeni i da bi se vlasti trebale suzdržati od njihove deportacije u Bjelorusiju dok se ne okonča ispitivanje ovih zahtjeva.</p> <p>Sveobuhvatan pregled sudske prakse u vezi sa situacijama koje se tipično javljaju kada se pojedinci nađu na graničnom prijelazu sa zahtjevom da zatraže azil, s obrazloženom tvrdnjom o izloženosti riziku prema članovima 2. ili 3. Konvencije u slučaju njihovog vraćanja u zemlju porijekla, ali im se odbije takva prilika, vrate se u treću zemlju iz koje su stigli, uz rizik vraćanja u zemlju porijekla.</p>

	ustupi Velikom vijeću.	<p>Član 1.: osporeni akti koji se mogu pripisati Poljskoj, uprkos kratkom postupku na graničnom prijelazu (paragrafi 126-132 presude).</p> <p>Član 35. stav 1.: Iskorištenost domaćih pravnih lijekova: aplikantima su bile dostupne žalbe, ali bez suspenzivnog učinka na postupak vraćanja u zemlju iz koje su došli: Vladin prigovor odbijen (paragrafi 142-148).</p> <p>Član 3.: Nema djelotvornih garancija koje bi aplikante zaštitile od izloženosti stvarnom riziku da budu podvrgnuti nehumanom ili ponižavajućem postupanju, kao i mučenju (paragrafi 167-185).</p> <p>Član 4. Protokola br. 4: Aplikanti su "protjerani" u smislu ove odredbe, a protjerivanje je bilo "kolektivno", jer odluke o odbijanju ulaska u Poljsku nisu donesene uzimajući na odgovarajući način u obzir pojedinačnu situaciju svakog od aplikanata i bili su dio šire politike neprimanja zahtjeva za međunarodnu zaštitu od osoba koje se pojavljuju na poljsko-bjelogorskoj granici, te vraćanja takvih osoba u Bjelorusiju, u suprotnosti sa domaćim i međunarodnim pravom (paragrafi 197-210).</p> <p>Član 13.: Nedostatak automatskog suspenzivnog dejstva žalbe na odluku o odbijanju ulaska (paragrafi 219-220).</p> <p>Član 34 .: Nepoštivanje ili značajno kašnjenje u ispunjavanju privremenih mjera prema pravilu 39 (paragrafi 229-237).</p> <p>Vidi također međunarodni i evropski materijal: paragrafi 78-92.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije, člana 4. Protokola br. 4 uz Konvenciju, te člana 13. u vezi sa navedenim članovima. Utvrđeno je takođe da Poljska nije postupila u skladu sa članom 34. Konvencije.</p>
<p>Član 11.</p>	<p><i>Adana Tayad v. Turkey,</i> br. 59835/10</p> <p>21. juli 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Udruženja. Raspuštanje zbog krivičnog postupka koji se vodi protiv članova udruženja.</p> <p>Slučaj se odnosio na raspuštanje udruženja od strane parničnog suda samo na osnovu činjenice da je u toku krivični postupak protiv članova udruženja.</p> <p>Uloga udruženja u demokratskom društvu i sažetak relevantne sudske prakse: vidjeti paragrafe 27-36 presude.</p> <p>Vidi nivo zaštite koju pruža član 11. i obaveze domaćih vlasti, te odvrcajući učinak izrečenih mjera, posebno paragrafe 34 i 35 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 11. Konvencije.</p>
<p>Član 4. Protokola br. 7</p>	<p><i>Velkov v. Bulgaria,</i> br. 34503/10</p>	<p>Ne bis in idem. Huliganizam tokom sportskih događaja.</p> <p>Član 4. Protokola br. 7: Aplikant je optužen i osuđen za ista djela remećenja javnog mira u kontekstu fudbalske utakmice, kako u upravnom postupku, tako i u redovnom krivičnom postupku.</p>

	<p>21. juli 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>U upravnom postupku mu je određeno 15 dana pritvora i dvije godine zabrane učešća na sportskim događajima, a u krivičnom je postupku osuđen na dvije godine zatvora.</p> <p>- Da li ovaj član primjenjiv na upravni postupak primjenom <i>Engel</i> kriterija (paragrafi 47 do 52 presude), a posebno na zabranu posjećivanja sportskih događaja (paragraf 51);</p> <p>- Obaveza države da osigura integrirani sistem sankcija prema domaćem zakonu u svrhu borbe protiv huliganizma tokom sportskih događaja.</p> <p>Utvrđena povreda člana 4. Protokola br. 7.</p>
<p>Član 2.</p>	<p><i>Vanyo Todorov v. Bulgaria</i>, br. 31434/15</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Naknada nematerijalne štete od počinioca krivičnog djela.</p> <p>Brat aplikanta je ubijen, a nakon istrage jedna je osoba proglašena krivim i izrečena mu je kazna. Aplikant se žalio da, kao žrtvin brat, nije mogao biti građanska stranka u krivičnom postupku, niti tražiti naknadu od izvršioca krivičnog djela.</p> <p>Nova situacija u vezi s potrebom da se, kao dio procesnih obaveza države prema članu 2., osigura da bližnji, u situacijama „privatnog nasilja“, imaju pristup mehanizmu putem kojeg mogu tražiti naknadu nematerijalne štete od izvršioca krivičnog djela (paragrafi 56-67 presude).</p> <p>Vidi također referencu na pravo EU i komparativni materijal (paragrafi 21 do 25, te 62 i 63).</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. (procesni aspekt prava na život).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
27. – 31. juli 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8.	<p><i>Pormes v. the Netherlands</i>, br. 25402/14</p> <p>28. juli 2020.</p> <p>Odjel IV</p> <p>Napomena: upućen je zahtjev da se predmet razmotri pred Velikim vijećem.</p>	<p>Boravišna dozvola za stranca koji nije bio svjestan svog nezakonitog boravka u zemlji do dobi od 17 godina. Povratnik u vršenju krivičnih djela.</p> <p>Pravo na privatni život. Kada je imao četiri godine, aplikant je sa svojim pretpostavljenim ocem nizozemcem došao u Nizozemsku iz Indonezije uz turističku vizu. Nakon toga živio je u Nizozemskoj i tek je u dobi od sedamnaest godina postao svjestan da nema nizozemsko državljanstvo, te da je nezakonito boravio u Nizozemskoj. Potom se prijavio za dobivanje boravišne dozvole, koja mu je odbijena. Kao punoljetna osoba, osuđen je za seksualno napastvovanje i u nekoliko je navrata pokušao ovo djelo.</p> <p>Primjena, između ostalog, načela iz predmeta <i>Üner v. the Netherlands</i> [Veliko vijeće] i <i>Maslov v. Austria</i> [Veliko vijeće] na posebnu konkretnu stvarnu situaciju: aplikant nije bio niti „naseljeni migrant“, niti „stranac“ svjestan od samog početka svog nesigurnog imigracijskog statusa. Razmatranja u vezi sa strancem koji je uspostavio društvene veze koje se odnose na privatni život (a ne porodični život) na teritoriju države tokom razdoblja nezakonitog boravka za koji on nije bio svjestan; obim pozitivnih obaveza države da prihvati takvog stranca i relevantni faktori koji se uzimaju u obzir (uporedite sa strancem koji je uspostavio privatni život u državi u situaciji kad je bio svjestan da je njegov / njen useljenički status nezakonit, tako da je nastavak privatnog života u toj državi bio nesiguran). Vidi paragrafe 58-64. Učinak ozbiljnosti i broja počinjenih krivičnih djela, uključujući period kada je aplikant već znao da je njegov boravišni status nesiguran (paragrafi 65-69 presude).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
Član 10.	<p><i>Monica Macovei v. Romania</i>, br. 53028/14</p> <p>28. juli 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Kleveta.</p> <p>Aplikantica je političarka koja je odgovarala za klevetu zbog izjava, objavljenih u novinama, kada je bavljenje drugog političara poslovima advokata i člana parlamenta nazvala primjerom korupcije.</p> <p>Balansiranje slobode izražavanja i zaštite ugleda, kada je u pitanju političar i izabrani predstavnik naroda. Komentari koji sadrže kombinaciju vrijednosnih prosudbi i činjenica. Navodi protiv dvojice političara korišteni su kao primjer specifičnog ponašanja, u kontekstu šireg koncepta sukoba</p>

		<p>interesa, u prilog ideji koju je aplikantica neprestano promovirala (naime, uvođenje zakona kojim je vršenje funkcije advokata i člana parlamenta nespojivo, paragrafi 89-97). Neuspjeh domaćeg suda da uzme u obzir širu prirodu izjava i kontekst u kojem su ovakvi komentari dati.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
3. – 7. avgust 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 2.	<p><i>Tërshana v. Albania</i>, br. 48756/14</p> <p>4. avgust 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Rodno zasnovano nasilje.</p> <p>Slučaj se odnosio na ozbiljni napad kiselinom na aplikanticu od strane neidentificiranog napadača na ulici u Tirani, što je rezultiralo unakaženošću njezina tijela u iznosu od 25%. Aplikantica je sumnjala na svog bivšeg supruga. Požalila se na navodno nasilje svog bivšeg supruga prvi put nakon napada kiselinom. Krivična istraga nije dovela do osude bile koga.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Oslanjanje na međunarodne standarde koji se odnose na rodno zasnovano nasilje kako bi se zaključilo, da je u vrijeme napada, u Albaniji postojala <i>prima facie</i> opća klima koja je pogodovala nasilju nad ženama. - Naknadna obaveza nacionalnih vlasti "da budu marljiviji u provođenju temeljite istrage" (paragrafi 156 i 157). Obaveza istražnih organa da u takvom kontekstu reagiraju s posebnom marljivošću i energičnošću (paragraf 160 presude). - Vidi također relevantno međunarodno pravo i materijale koji se odnose na rodno zasnovano nasilje, uključujući Ekspertsku grupu Vijeća Europe protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici (GREVIO); Istanbulsku konvenciju i Konvenciju o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW). <p>Utvrđena povreda člana 2. Konvencije (proceduralni aspekt).</p>
Član 3. Protokola br. 1	<p><i>Political Party "Patria" and Others v. the Republic of Moldova</i>, br. 113/15</p> <p>4. avgust 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Izbori.</p> <p>Predmet se odnosio na skidanje stranke aplikanta s liste učesnika na izborima samo tri dana prije izbora zbog navoda da je, suprotno odredbama izbornog zakona, koristila neprijavljena sredstva, uključujući novac iz inostranstva.</p> <p>Poštivanje izbornih prava i potreba da se osiguraju dovoljne mjere zaštite od samovolje u okviru postupaka izborne komisije i domaćih sudova, te da se odluke dovoljno obrazlože.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Protokola br. 1.</p>